بسمه تعالی

قرآن جعبه نور(Lux light box) نهاد اسلام. قسمت پنجم

(تاریخ نشر۱۴۰۰/۲/۱۷ برابر با ۲۴ ام ماه مبارک رمضان۱۴۴۲ ه.ق. تاریخ بازبینی دوم ۱۴۰۲/۲/۳)

قرآن کتاب پیامبران

(۱۳۹۹/۲/۶ برابر با اولین روز ماه مبارک رمضان ۱۴۴۱ ه.ق)

- قرآن کتاب خوشه چینی است. هنر خواندن، نوشتن و قرائت قرآن یک طرف، هنر خوشه چینی طرف دیگر. خوشه چیدن یعنی به باغی رفتن و یک دسته گل زیبا در هر بار چیدن. چیدمان دسته گل ها تصادفی نیست بلکه ادراکی است. استنباطی است. یک فیض کامل الهی است. ممکنست یک آیه هزار بار خوانده شود اما یکبار فهمیده شود. فهمیدن آیات قرآن الهامی است.

گل اکرام خداست

گل اطعام خداست

گل آیات خداست

ارجمند نام خداست

بهره مند یاد خداست

گل درگاه خداست

گل الوان خداست

پرچمی داشت خداست

مرهمی داشت خداست

مرحمت با تو خداست

- کسی که با قرآن مانوس است. قرآن را زمین نمی گذارد. قرآن را که بدست می گیرد گوئی کتاب دست نویس خود را بر دست دارد.

این صدای پای توست مهتاب است

شب بنام توست میقات است

حسن کار ما محراب است

یک سبد گل آیات است

بر من این گل باران است

جرعه جرعه خوردم احسان است

جمله جمله خوانده ام کیهان است

هم نصیب ما آیات است

هم رفیق ما آیات است

خوش به حال کسی که آیات است

- **حس و حال قرآن، خواندن خوب است. وقتی این حس و حال به اوج خود می رسد که آیات برای خواندن و فهمیدن تو در یک صفحه ردیف بشوند. از این مهمتر برای خوانده شدن از هم سبقت بگیرند.**
- قرآن کتاب زندگی است. آفرینش است. آفریدگاری است. متعلق به همه پیامبران است. آسمانی ترین و جامع ترین کتاب عالم است. دست نوشته نیست. آسمان نوشته است. آستان رسیده است. به حد نصاب رسیده است. حرف دارد تحریف ندارد. قصر دارد تقصیر ندارد. نص دارد نسیان ندارد. نازل شده کامل است. ۱۴ سوره از مجموع ۱۱۴سوره بطور یکجا نازل شده است (الفاتحهٔ، انعام، صفّ، مرسلات، ضحی، بینه، عادیات، کوثر، کافرون، نصر، تبت، اخلاص، فلق، ناس). این سوره های اکثرا کوتاه و بعضا بلند هستند و بنام سور جمعی النزول مشهور هستند. بقیه ۱۰۰ سوره، بصورت تدریجی و طی ۲۳ سال بعثت به قلب مبارک پیامبر گرامی اسلام(ص) نازل شده است (وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا– و قرآن را بخش بخش بر تو نازل کردیم تا آن را به آرامی به مردم بخوانی و آن را به تدریج نازل کردیم (اسرا/۱۰۶).
- **آیات قرآن هم وزن دارند، هم لایه های بسیار دارند، هم میزان اند و هم آهنگ دارند، هم عمق دارند، هم قسم دارند، هم متصل اند، هم نور از خدا دارند، هم به قرائت قاریان خود نور می دهند، هم دانش افزا هستند، هم کتاب منبع و مبنا هستند، هم روایت دقیق از تاریخ آفرینش بدست می دهند، هم برای دنیاست و هم بر آخرت. نورش در آخرت چشم همه را خیره خواهد کرد. این دنیا و آن دنیا این کتاب درد مکذبین و دوای مومنین است(وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا–و ما آنچه را برای مؤمنان مایه درمان و رحمت است از قرآن نازل می کنیم و ستمگران را جز زیان نمی افزاید (اسرا/۸۲).**

یک کتاب با یک طراوت

با یک تلاوت

بیشترین آیات عالم

بیشترین ساعات آدم

ساحتی در سازه دارد

نامه ائی در آیه دارد

کل درس عالمین است

ارجح عالم به این است

مصدری باشد به عالم

مرجعی باشد به آدم

کار اصل است بس اصیل است

کار وقت است چون دقیق است

زاد روز و زاد مرگ است

یک کتاب با یک زبان است

یک تمام با یک کتاب است

نسخه ائی در دست ما هست

نسخه ائی در نزد پاک است

بهترین آیات عالم

بهترین اضلاع عالم

بس که خواندم نمره دادم

نمره ائی از هم ندارند

مهر و مه طاقت ندارند

از خدا درخواست احکام بیشتر نکنید

(۱۳۹۹/۲/۹)

- کلا نظر خدا تخفیف در انجام تکالیف است. از هر کس به حد وسع انتظار دارد. اما برای امور خاص چون نماز و روزه و....اصرار دارد. زیرا اسباب اتصال هستند. اسطرلاب رشد و تعالی بشر هستند. تضمین ایمنی برای جامعه هستند. بیشتر بر کیفیت نظر دارد تا کمیت. به همین دلیل است وقتی از پیامبر (ص) پرسیدند: آیا حج در همه سال واجب است و یا یکبار برای تمام عمر؟ پیامبر (ص) به این پرسش پاسخ دادند. اما سئوال کننده ول کن نبود. حضرت فرمود: این همه اصرار برای چیست؟ اگر بگویم: هر سال، کار بر شما سخت می‌شود. تا موضوعی را مطرح نکرده‌ام، شما نپرسید.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ – ای کسانی که ایمان آورده اید از چیزهایی که اگر برای شما آشکار گردد شما را اندوهناک می کند مپرسید و اگر هنگامی که قرآن نازل می شود در باره آنها سؤال کنید برای شما روشن می شود خدا از آن پرسشهای کنجکاوانه گذشت و خداوند آمرزنده بردبار است (مائده/۱۰۱).

بر شما گفتم نپرسید

پرسمان از من نپرسید

سختی کارست نپرسید

کار دیگر را نپرسید

کار دین در اندرون است

بیش از این بیشتر نپرسید

تباه شدگان (خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ)

گروهی از مردم هستند که کارشان تباه کردن خود و سرمایه وجودی خود در این دنیا است

- چقدر هم این واژه و این وصف در قرآن تکرار شده است. خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ: آنهائی سرمایه وجودشان را در دنیا تباه کرده اند (ترجمه نصاریان). فولادوند آن را خودباختگان و به خود زیان دهندگان ترجمه کرده است.

- قُلْ لِمَنْ مَا فِی السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ کَتَبَ عَلَی نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَیَجْمَعَنَّکُمْ إِلَی یَوْمِ الْقِیَامَةِ لَا رَیْبَ فِیهِ الَّذِینَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا یُؤْمِنُونَ- بگو آنچه در آسمانها و زمین است از آن کیست بگو از آن خداست که رحمت را بر خویشتن واجب گردانیده است یقینا شما را در روز قیامت که در آن هیچ شکی نیست گرد خواهد آورد خودباختگان کسانی اند که ایمان نمی آورند (انعام/۱۲).
- الَّذِینَ آتَیْنَاهُمُ الْکِتَابَ یَعْرِفُونَهُ کَمَا یَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِینَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا یُؤْمِنُونَ -کسانی که کتاب آسمانیبه آنان داده ایم همان گونه که پسران خود را می شناسد او [=پیامبر] را می شناسد کسانی که به خود زیان زده اند ایمان نمی آورند (انعام/۲۰).
- وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِینُهُ فَأُولَئِکَ الَّذِینَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا کَانُوا بِآیَاتِنَا یَظْلِمُونَ -و هر کس میزانهای عمل او سبک باشد پس آنانند که به خود زیان زده اند چرا که به آیات ما ستم کرده اند (اعراف/۹).

- هَلْ یَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِیلَهُ یَوْمَ یَأْتِی تَأْوِیلُهُ یَقُولُ الَّذِینَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَیَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَیْرَ الَّذِی کُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا کَانُوا - آنان جز در انتظار تاویل آنند روزی که تاویلش فرا رسد کسانی که آن را پیش از آن به فراموشی سپرده اند می گویند حقا فرستادگان پروردگار ما حق را آوردند پس آیا امروز ما را شفاعتگرانی هست که برای ما شفاعت کنند یا ممکن است به دنیا بازگردانیده شویم تا غیر از آنچه انجام می دادیم انجام دهیم به راستی که آنان به خویشتن زیان زدند و آنچه را به دروغ می ساختند از کف دادند (اعراف/۵۳).

هر سلامی یک علیک دارد برادر

صبر ایوب هم که دارد

ای برادر، جان نشان آدمی است آسان نبازی

جان آدم جان مادر

جان مادر جان خواهر

جان به جز جانان نبازی

قاصدک گوید نبازی

آسمان گوید نبازی

پس تو بازی

باز و بازی

بازی خود را نبازی

مشتری گوید ببازی

مقتدی گوید نبازی

من نگفتم چون نبازی

این نیاز بر من نبازی

جان من جانان نبازی

جان خود از دم نبازی

علت تکرار آیات به صورتهای مختلف:

- قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ- بگو به نظر شما اگر خدا شنوایی شما و دیدگانتان را بگیرد و بر دلهایتان مهر نهد آیا غیر از خدا کدام معبودی است که آن را به شما بازپس دهد بنگر چگونه آیات خود را گوناگون بیان می کنیم سپس آنان روی برمی تابند (انعام/۴۶).
- وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ- این چنین، آیات خود را به صورت های گوناگون بیان می کنیم [تا هدف هایی تحقق یابد]، یکی اینکه منکران با متهم کردن تو که این آیات را از دیگران فرا گرفته ای، شقاوت خود را کامل کنند و دیگر اینکه آن را برای گروهی که دانایند، روشن سازیم (انعام/۱۰۳).

آیه به آیه کلام گشته است

کلمه اول سلام گشته است

صورت زیبای رخ اش گشته است

ماضی اول زمان گشته است

آیه دوم جواب گشته است

آیه سوم پیام گشته است

فاتحه روز عزا گشته است

نصرت توحید خدا گشته است

منتظر روح خدا گشته است

نور رسالت ادا گشته است

قصه نور هم نثار گشته است

تا که بیرون شد کتاب گشته است

نام مجید هم به ما گشته است

مرحمت اوست کتاب گشته است

مرجع دین است نیاز گشته است

نام تو باشد دوبار گشته است

نامه دیگر سه بار گشته است

گشت به این گشت قصص گشته است

قصه آدم وصال گشته است

نام محمد نشان گشته است

*****

صورت زیباست به صورت بخوان

صورت و معنی به معنا بخوان

مشک تو دارد به مشکات بخوان

قصه توحید هزاران بخوان

هرچه بخواند تو آن را بخوان

صورت و معنی دگر بار بخوان

خوان تو دارد مرتب بخوان

خواهش دیگر مسلط بخوان

امتحان خدا برای همه است. برای مومنین کمتر از منکرین و ملحدین و مشرکین و منافقین

- برای یک مومن همواره یک اطمینان قلبی برای عبور از بحران ها و مصیبت های بزرگ از سوی خدا هست. **امتحانات مومنین متفاوت تر از غیر مومن است**. امتحانی که بر ابراهیم خلیل الله (ع) بود بر کسی جز او مقدر نبود. زیرا سخت بود. متنوع بود. هر بار سخت تر می شد. ذبح اسماعیل بزرگترین امتحان ایشان بود.
- اما مقایسه امتحان مومنین با غیر مومنین در چند جای قرآن آمده است. بطورمثال:

۱. نوع گرفتن و کندن روح از بدن است. جان مؤمنان را به آسانی و نشاط می‌گیرند و روح بدکاران را به سختی می گیرند (وَ النّازِعاتِ غَرْقاً* وَ النّاشِطاتِ نَشْطاً- نازعات/ ۲-۱).

۲. فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى- بزودی راه آسانی پیش پای او خواهیم گذاشت (لیل/۷)* فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى- بزودی راه دشواری به او خواهیم نمود (لیل/۱۰)

- اما **امتحانات شفاهی و کتبی و حتی آنچه در ذهن آدمی می گذرد برای همگان مشترک است**. فقر و بیماری و ترس و مرگ و تلف شدن اموال.... لَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ- و قطعا شما را به چیزی از قبیل ترس و گرسنگی و کاهشی در اموال و جانها و محصولات می آزماییم و مژده ده شکیبایان را (بقره/۱۵۵)

امتحاناتی که کم سخت نیستند. اما برای شدن به یک موجود هوشمند و هشیار و نه غافل ضروری است. من در نظری که در سایت شفقنا ذیل گزارش فرق بین امتحان الهی با امتحانهای معمول در نزد انسانها- علامه طباطبائی. مورخ۱۳۹۱/۱۲/۱۷. فایل ۵۰ درج کرده بودم آورده بودم: خیلی دوست داشتم این قدردل/ظرفیت داشتم که از خدا می خواستم مرا در یک مخمصه(امتحان) بزرگ قرار بدهد و من از همه جا رانده/مانده بین مرگ و زندگی یکباره مزه حضور/نجات را حس کنم.

-وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ- و به یقین ما به سوی امتهایی که پیش از تو بودند پیامبرانی فرستادیم و آنان را به تنگی معیشت و بیماری دچار ساختیم تا به زاری و خاکساری درآیند (مائده/۴۲).

-قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ - بگو به نظر شما اگر عذاب خدا ناگهان یا آشکارا به شما برسد آیا جز گروه ستمگران [کسی] هلاک خواهد شد (مائده/۴۷). طبق تفسیر المیزان خدای تعالی پیغمبر خود را دستور می دهد که علیه مشرکین اتمام حجت نماید، و اعلام کند که اگر عذاب خدا بر آنان نازل گردد، جز ستمکاران آنان، هلاک نمی شوند، آنگاه به رسول گرامیش می فرماید: ماییم که این حجت را به تو القاء کرده ایم، و ماییم که عذاب را نازل می نماییم، و به تو گوشزد می کنیم که فرستادن پیغمبران تنها به منظور بشارت و انذار است، پس هر کس ایمان آورد و عمل صالح کند، حرجی بر او نیست، و کسی که تکذیب

کند، باید بداند که به جرم فسق، و خروجش از رسم عبودیت، عذاب گریبانش را می گیرد، اینک باید فکر خود را بکنند و ببینند که از کدام طایفه اند.

اینکه انسان چوب اعمال خود را می خورد کسی شک ندارد. انسانهای مشرک و کافر و منافق در راس این فهرست قرار دارند. دیگران هم به نوبت و در ردیف کسب و کار و نامشان.

آیه بعد این نوید را می دهد: وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ- و ما پیامبران خود را جز بشارتگر و هشداردهنده نمی فرستیم پس کسانی که ایمان آورند و نیکوکاری کنند بیمی بر آنان نیست و اندوهگین نخواهند شد (مائده/۴۸).

بر آدمی که خوب است

ستارگان ببالند

فرشتگان بخوانند

که این برای رود است

که این برای کوه است

که این دپارتمان دین است

گناه او زبون است

ثواب او وزین است

بر او بلا نگهدار

نگه بدار که خوب است

سرای ما همین است

سپاه من همین است

جزا برای خوبان

سزا برای جوبان

کمی ادب کمی صفت همین است

برای خوب برای سود همین است

دیانت الهی

سعادت خدائی

استدلال ابراهیم (ع) برای خدا ناباوران

- اگر ماه پرستان و خورشید پرستان آن روز، امروز بودند و ماه و خورشید را از عدسی تلکسکوپ ها می دیدند به جهالت خود پی می بردند.
- وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ * فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ * فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ * فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ * إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ *وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِّي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ- و این گونه ملکوت آسمانها و زمین را به ابراهیم نمایاندیم تا از جمله یقین کنندگان باشد* پس چون شب بر او پرده افکند ستاره ای دید گفت این پروردگار من است و آنگاه چون غروب کرد گفت غروب کنندگان را دوست ندارم *و چون ماه را در حال طلوع دید گفت این پروردگار من است آنگاه چون ناپدید شد گفت اگر پروردگارم مرا هدایت نکرده بود قطعا از گروه گمراهان بودم *پس چون خورشید را برآمده دید گفت این پروردگار من است این بزرگتر است و هنگامی که افول کرد گفت ای قوم من من از آنچه [برای خدا] شریک می سازید بیزارم * من از روی اخلاص پاکدلانه روی خود را به سوی کسی گردانیدم که آسمانها و زمین را پدید آورده است و من از مشرکان نیستم * و قومش با او به ستیزه پرداختند گفت آیا با من در باره خدا محاجه می کنید و حال آنکه او مرا راهنمایی کرده است و من از آنچه شریک او می سازید بیمی ندارم مگر آنکه پروردگارم چیزی بخواهد علم پروردگارم به هر چیزی احاطه یافته است پس آیا متذکر نمی شوید (انعام/۸۰-۷۵)..

کم سواد بودند که گفتند

ماه دیدند خدا دیدند

کج خیال بودند که گفتند

آفتاب دیدند خدا دیدند

خسته کردند بس که این و آن را خدا گفتند

آذری بود آذری گفتند

آدمی بود آدمی گفتند

فرمود ابراهیم خلیل در جهان یک خدا بیشتر نیست

کم طلوع کم فروغ یک خدا بیشتر نیست

رنج آدمی از نادانی اوست

محض رضای خدا یک خدا بیشتر نیست

مقام انبیا

- وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ * وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ * وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ * وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ * ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ * أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ * أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْعَالَمِينَ –و به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم و همه را به راه راست درآوردیم و نوح را از پیش راه نمودیم و از نسل او داوود و سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون را هدایت کردیم و این گونه نیکوکاران را پاداش می دهیم * و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس را که همه از شایستگان بودند * و اسماعیل و یسع و یونس و لوط که جملگی را بر جهانیان برتری دادیم * و از پدران و فرزندان و برادرانشان برخی را [بر جهانیان برتری دادیم] و آنان را برگزیدیم و به راه راست راهنمایی کردیم * این هدایت خداست که هر کس از بندگانش را بخواهد بدان هدایت می کند و اگر آنان شرک ورزیده بودند قطعا آن چه انجام می دادند از دستشان می رفت * آنان کسانی بودند که کتاب و داوری و نبوت بدیشان دادیم و اگر اینان [=مشرکان] بدان کفر ورزند بی گمان گروهی دیگر را بر آن گماریم که بدان کافر نباشند * اینان کسانی هستند که خدا هدایتشان کرده است پس به هدایت آنان اقتدا کن بگو من از شما هیچ مزدی بر این [رسالت] نمی‌طلبم این [قرآن] جز تذکری برای جهانیان نیست (انعام/۹۰-۸۴).

انبیا بیشترین اند

برترین های زمین اند

از مقامات قوی اند

انبیا ملک زمین اند

حکم زمین اند

قول خدا روی زمین اند

هر کدام پرچم اویند

هر کدام وتر زمین فخر زمین اند (وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ- قسم به حق جفت (که کلیه موجودات عالم است) و به حقّ فرد (که ذات یکتای خداست (فجر/۳)

والفجر زمین اند (وَالْفَجْرِ- سوگند به سپیده دم (فجر/۱)

مونس اند مونس اویند

موسی ی اند موسی ی اویند

هم حکیم هم که رحیم اند

رحمت العالم اویند

در هدایت نظر دیگر اویند

منکران منکر اویند

مومنان موسم اویند

مصلح اویند

به محمد قسم است

قسمت اویند

تفرقه و تشتّت، از عذاب‌های رنگارنگ الهی

- قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ- او تواناست که از بالای سرتان یا از زیر پاهایتان عذابی بر شما

برانگیزد، یا شما را گروه گروه و حزب حزب به جان هم اندازد (تا وضعتان به اختلافات سنگین و کینه های سخت بیانجامد) و مزه تلخ جنگ و خونریزی را به هر گروه شما به وسیله گروه دیگر بچشاند؛ بنگر که چگونه نشانه ها و دلایل مختلف را برای آنها بازگو می کنیم، شاید درک کنند و به سوی حق بازگردند (انعام/۶۵).

عذاب منهای خداست

از نظامات خداست

چند عذاب بینیم گوئیم خداست

اشتباه است حساب

ابتکار است عتاب

بنوازد خوب است

ننوازد دور است

درک ما کمتر از این است

ندانم این است

بدانم نور است

قرار دادن رؤسای بدکار ستمگر در دیارانی که کارشان نیرنگ است

- وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ- و این گونه (که در مکه می بینی) در هر آبادی و شهری رؤسا و سردمداران گنهکاری قرار دادیم تا در آن (برای گمراه کردن مردم) نیرنگ زنند، ولی جز به خودشان نیرنگ نمی زنند، و این واقعیت را درک نمی کنند (انعام/۱۲۳).

یک خطا از رهروان است

صد خطا از رهبران است

رهبران مردم فریبند

رهروان بیشتر پذیرند

جاعلین جنبان نمایند

خالدین منقل نمایند

شب طرب از نو نمایند

بدترین در شب نمایند

منتقم بالا نشسته

دائما دولت شکسته

کمترین بر ما سپرده

برترین بر خود سپرده

شرح سینه خاص پیامبر (ص) نبود (سوره نشرح) بلکه برای هر مومنی است

- مَنْ یُرِدِ اللَّهُ أَنْ یَهْدِیَهُ یَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ.... – پس کسی را که خدا بخواهد هدایت کند، سینه اش را برای پذیرفتن اسلام می گشاید (انعام/۱۲۵).

سینه شرح است

دسترسی بر سینه سخت است

شرح آن با سینه شرح است

جان احمد جای درد است

انوری است دائم صلواۀ است

اختری است دائم مقام است

شرح سینه در دعای موسی (ع)

- هنگامی که خدا خواست موسی (ع) را روانه کاخ فرعون بکند او از خدا دو درخواست کرد:

۱) هارون خوش بیان و خوش زبان را دستیار و مشاور او کند:

وَأَخِی هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّی لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِیَ رِدْءًا یُصَدِّقُنِی إِنِّی أَخَافُ أَنْ یُکَذِّبُونِ– و برادرم هارون از من زبان آورتر است پس او را با من به دستیاری گسیل دار تا مرا تصدیق کند زیرا می ترسم مرا تکذیب کنند (قصص/۳۴) و

۲) این چند دعا را اجابت کند.

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِی صَدْرِی* وَیَسِّرْ لِی أَمْرِی* وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِی* یَفْقَهُوا قَوْلِی-گفت پروردگارا سینه ام را برای تحمل این وظیفه سنگین گشاده گردان و کارم را برایم آسان گردان (۲۶) و لکنت زبانم را که مانع روان سخن گفتن من است بگشای تا سخنانم را مرا خوب بفهمند (طه/۲۸-۲۵).

سوره سوره ما نوشتند

آیه دنیا نوشتند

حمد و سوره هم نوشتند

بهترین در جمع نوشتند

نازلات نائل نوشتند

مرسلات مرسل نوشتند

رب شرحی کم نوشتند

یسر امری امر نوشتند

لکنت ما را نوشتند

قول او از نو نوشتند

دانشم آسان نیآمد

آشنا بودند نوشتند

قرآن کتابی بر اساس علم و دانش

- وَ لَقَد جِئناهُم بِکِتاب فَصّلناه عَلی عِلم هُدی وَ رَحمَةً لِقَوم یُؤمِنُونَ- و محققا ما برای ایشان کتابی آوردیم که در آن هر چیز را بر اساس علم و دانش تفصیل دادیم برای هدایت و رحمت آن گروه که ایمان می‌آورند (اعراف/۵۲).

علم نداری بخوان

هرچه تو خواهی بخوان

علت اشیا بخوان

عالم دنیا بخوان

منطق طیر هم بخوان

بیشتر از یک کتاب

کل کتاب را بخوان

تا تو فروزان کند

تا تو عزیزان کند

معرفت خود کند

روز و شب خود کند

امت دیگر کند

عصمت دیگر کند

بلایای متعدد ارضی و سماوی از جمله بیماریها و آفات که امت های قبلی بدلیل گناه به آن گرفتار شدند و امروز ده ها بیماری جدید گریبانگیر انسان را گرفته است. آخرین آن مربوط به اواخر امسال (۱۳۹۹) و پاندمی بیماری کووید-۱۹ با عامل ویروسی کرونا است:

- وَمَا أَرْسَلْنَا فِی قَرْیَةٍ مِنْ نَبِیٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ یَضَّرَّعُونَ – هیچ پیامبری را در شهری نفرستادیم مگر آنکه اهلش را پس از تکذیب آن پیامبر به تهیدستی و سختی و رنج و بیماری دچار کردیم، باشد که به پیشگاه ما فروتنی و زاری کن (اعراف/۹۴). بأساء: به حوادث و ضربه‌های جسمی مثل بیماری و مرگ. ضراء: به ضربه‌ها و زیان‌های مالی گفته می‌شود.
- فَأَرْسَلْنَا عَلَیْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آیَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَکْبَرُوا وَکَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِینَ– پس ما توفان و هجوم ملخ و شپش و قورباغه و آلوده شدن وسایل زندگی را به خون که عذاب های گوناگونی بود به سوی آنان فرستادیم، باز هم تکبّر و سرکشی کردند و گروهی مجرم و گناهکار بودند (اعراف/۱۳۳). جراد: ملخ، القمل: شپشه که در گندم تولید می شود یا شپشی که در بدن شتر تولید می شود یا شپش بدن انسان را قمل (بر وزن عقل) گویند، الضفادع: قورباغه/وزغ. به همه انواع قورباغه گفته می شود (در مقاله انتخابات غریب و نجیب آمریکا، آبان ۱۳۹۹ غیر مستقیم به این آیه اشاره کردم).

به تو این سوره بلند است

سر تکذیب تو این است

صفحات بر سر نور است

غم تو خندق خون است

شپشک آرد سفید است (شپشک های آرد آلود آفت بیشتر گیاهان از مرکبات گرفته تا میخک و تا گیاهان زینتی)

وزغ روی تو این است

کمترین رنج تو این است

بیشترین بیشتر از این است

کرونا رنج تو اینست

۳/۵ مرده از این است (تا اردیبهشت ۱۴۰۰ بیش از ۳/۵ میلیون نفر در جهان از بیماری کووید-۱۹ فوت کردند)

ذکر نام محمد (ص) در تورات و انجیل برای معرفی اسلام پیامبر اسلام بعنوان تنها دین کامل و به روز شده خدا

- الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ- همانان که از این فرستاده پیامبر درس نخوانده که [نام] او را نزد خود در تورات و انجیل نوشته می یابند پیروی می کنند [همان پیامبری که] آنان را به کار پسندیده فرمان می دهد و از کار ناپسند باز می دارد و برای آنان چیزهای پاکیزه را حلال و چیزهای ناپاک را بر ایشان حرام می گرداند و از [دوش] آنان قید و بندهایی را که بر ایشان بوده است برمی دارد پس کسانی که به او ایمان آوردند و بزرگش داشتند و یاریش کردند و نوری را که با او نازل شده است پیروی کردند آنان همان رستگارانند (اعراف/۱۵۷).

در ادامه می فرماید:

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ- بگو ای مردم من پیامبر خدا به سوی همه شما هستم همان [خدایی] که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست هیچ معبودی جز او نیست که زنده می کند و می میراند پس به خدا و فرستاده او که پیامبر درس‌نخوانده ای است که به خدا و کلمات او ایمان دارد بگروید و او را پیروی کنید امید که هدایت شوید (اعراف/۱۵۸).

- در سوره بقره هم به این مهم اشاره می کند:

- الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ -کسانی که به ایشان کتاب آسمانی داده ایم همان گونه که پسران خود را می شناسند او [=محمد] را می شناسند و مسلما گروهی از ایشان حقیقت را نهفته می دارند و خودشان هم می دانند (بقره/۱۴۶).
- در جهانی بودن دین اسلام آیات متواتر است: إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ- دین در نزد خدا، اسلام (و تسلیم بودن در برابر حق) است. و کسانی که کتاب آسمانی به آنان داده شد، اختلافی (در آن) ایجاد نکردند، مگر بعد از آگاهی و علم، آن هم به خاطر ظلم و ستم در میان خود؛ و هر کس به آیات خدا کفر ورزد، خدا به حساب او می‌رسد زیرا خداوند، سریع الحساب است (آل عمران/۱۹).
- منتها همه اینها مستلزم آن است که ابتدا پیروان یهودیت و مسیحیت بپذیرند پیامبر اسلام، پیامبر همه بندگان خدا هستند. دین او کامل ترین دین است. بعد نوبت برسد به ادیان غیر ابراهیمی. فعلا بازار کذب از جانب قوم یهود است که به هیچ خدائی بنده نیست (اکثر ایشان). دنیا را بدهی سیر نمی شوند. قابلیت هم دارند اما خدا نمی دهد. این قصه از یک نقطه ائی باید شروع بشود. خدا هم تعجیل ندارد زیرا تنوع را خدا دوست می دارد. تکثر را خدا برای این دنیا لازم می داند. ولی اگر روزی به مصلحت باشد شروع آن از دین مسیحیت است. زیرا کمتر متعصب ترند. کمتر خطای اندیشه دارند. دید باز دارند. همه چیز را برای خود نمی خواهند.

ای محمد این نام توست

از قبل تو هم نام تو است

نامه ها بر نام توست

بی نام تو با نام توست

نامه ها انوار توست

بی نامه ها انبار توست

یک لغت بیشتر نداشت این نام توست

بیشترین گفتار حق با یاد توست

دیگران باور ندارند عاقبت این نام توست

روزگاری می رسد باور کنند هم نام توست هم یاد توست

نام تو انجیل توست

تورات توست

قرآن توست

ضایع نکردن اجر مصلحان

- وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ- و آنان که متوسل به کتاب آسمانی شوند و نماز به پا دارند، ما اجر و پاداش این درستکاران و اصلاح گران را ضایع نخواهیم گذاشت.

خبر خوش به تو ای دوست

عزیزی به صلواتی

مدیدی به نباتی

مقامی به بکائی

در ایزد به تو باز است

در محنت به تو خواب است

حرف بد از تو بعید است

حرف خوب منشا نور است

همه درباره دین است

دیدگاه زیور دین است

عرفا عارف دین اند

حکما حاکم دین اند

جای دیگر ننشینی

که نسیم قبله دین است

قصه یوسف و یعقوب

به تو این قصه خوب است

سخت نگرفتن بر مومن با کاستن از مسئولیت سنگین

- وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَى وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا- و اما هر کس به خدا ایمان آورد و نیکو کردار باشد نیکوترین اجر خواهد یافت و هم ما امر را بر او سهل و آسان گیریم (کهف/۸۸).

آنکه دندان می دهد نان می دهد

عسر و یسر مردمان را می دهد

هرچه دیدم بیشترین ها می دهد

این دوبار هم دور دیگر می دهد (فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا*إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا/شرح/۷-۶)

یافتن آب دریاها مرکب شوند قادر به وصف همه صفات خدا نیستند

- قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا- بگو اگر دریا برای کلمات پروردگارم مرکب شود پیش از آنکه کلمات پروردگارم پایان پذیرد قطعا دریا پایان می یابد و اگرچه مانند آن دریا را به کمک بیاوریم (کهف/۱۰۹). یعنی کلمات و نشانه های خدا بی نهایت است.

آب دریا پر کنند خالی کنند

جوهری از آب دریا پر کنند

کی توانند وصف ما را کم کنند

بهتر است اوصاف ما باور کنند

کلمةالله

(۱۳۹۹/۸/۸)

- إِلاَّ تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُواْ ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لاَ تَحْزَنْ إِنَّ اللّهَ مَعَنَا فَأَنزَلَ اللّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُواْ السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ-اگر پیامبر را یاری ندهید، یقیناً خدا او را یاری می دهد؛ چنان که او را یاری داد هنگامی که کافران از مکه بیرونش کردند و او نفر و (ابوبکر) دو نفری بودند که در غار (ثور) بودند. پیامبر به همراهش گفت: اندوه به خود راه مده که خدا با ماست. پس خدا آرامش خود را [که حالت طمأنینه قلبی است] بر پیامبر نازل کرد، و او را با

لشکریانی که شما ندیدید، نیرومند ساخت، و شعار کافران را پست تر قرار داد، و شعار و کلمه خداست که والاترین و برترین کلمات است؛ و خدا توانای شکست ناپذیر و حکیم است (توبه/۴۰).

خبری هست که هست

خبری نیست که هست

خبری بدتر از این هست که هست

خبری خوشتر از این هست که هست

خبرها پیش خداست

اسم ها اسم خداست

پیش ما همه که خداست

بعد از این نام خداست

کلمات وحی خداست

هِیَ الْعُلْیَ خداست

ترسم من جامه خود

ورنه از نام خداست

حفاظت از جان عزیز عالم حضرت محمد رسول الله (ص)- دیروز از جانش و امروز از آیات وحی منزلش

(۱۴۰۰/۱/۲۵. اولین روز ماه مبارک رمضان)

- مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ- شایسته نیست که اهل مدینه و بادیه نشینانی که پیرامون آنانند، از رسول خدا تخلف کنند؛ و آنان را نسزد که به سبب پرداختن به خویش از حفظ جان او [در شداید و سختی ها] دریغ ورزند؛ زیرا هیچ تشنگی و رنج و گرسنگی در راه خدا به آنان نمی رسد، و در هیچ مکانی که کافران را به

خشم می آورد، قدم نمی گذارند، و از هیچ دشمنی انتقام نمی گیرند [و با نبرد با او به کام دل نمی رسند] مگر آنکه به پاداش هر یک از آنان عمل شایسته ای در پرونده آنان ثبت می شود؛ چرا که خدا پاداش نیکوکاران را تباه نمی کند (توبه/۱۲۱).

- راجع به صیانت از آیات خدا و بالاتر از صوت پیامبر حرف نزدن مراجعه شود به فایل قرآن جعبه نور نهاد اسلام. قسمت دوم: یا أَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا لا تَرْفَعُوا أَصْواتَکُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِیِّ وَ لا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ کَجَهْرِ بَعْضِکُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمالُکُمْ وَ أَنْتُمْ لا تَشْعُرُونَ است- ای کسانی که ایمان آورده اید، صدای خود را بلندتر از صدای رسول خدا (ص) برنیاورید و با او به صوت بلند سخن مگوئید، آنچنان که خودتان با یکدیگر سخن می گویید، تا مبادا اعمالتان نادانسته، بی نتیجه و باطل شود (حجرات/۲).

ضمانت نبی است

اطاعت نبی است

نبی را حمایت کنید

نبی را اطاعت کنید

اگر نام اوست نام او را ضمانت کنید

اگر راه اوست راه او را سیادت کنید

اگر کار اوست کار او را سفارت کنید

نبی با شماست شاد و شادان کنید

نخوابید خدا را اطاعت کنید

تلاوت کنید

عمارت کنید

خدا را برابر اطاعت کنید

نبی با خداست

نبی را اطاعت کنید

عزت و حرص و رئوفی پیامبر (ص) نسبت به امت خود

- لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ- یقیناً پیامبری از جنس خودتان به سویتان آمد که به رنج و مشقت افتادنتان بر او دشوار است، اشتیاق شدیدی به [هدایتِ] شما دارد، و نسبت به مؤمنان رؤوف و مهربان است (توبه/۱۲۸).

درد ما سینه ماست

درد او ریشه ماست

هم و غم روزی ماست

روز و شب خونه ماست

او نبی است ناظر ما

او نبی است حاضر ما

یا مدد یا که عدد

مددی در دل ماست

رقمی نحله ماست

با صفات گفته ماست

با کتاب عهده ماست

او نبی است خانه ماست

در او رحمت ماست

سبز او سبزه ماست

ضعف او طینت ماست

او عزیز عزت ماست

او حریص همت ماست

او رئوف رحمت ماست

همه جا مکنت ماست

همه جا وحدت ماست

یامحمد سر ماست

سر و سرمایه ماست

تا نصیب عزت ماست

تا شهید شاهد ماست

به تو گفتند بنگر هاله ماست

تو تلاوت تو بکن آیه ماست

به تو او بوسه زند بوسه ماست

به تو انذار دهد انور ماست

این همه حرص برای تو و ماست

اینهمه قل و غزل قله ماست

به تو بیننده خداست

به من این رحمت ماست

به من این شربت ماست

نوح و کشتی نجات او

(۱۴۰۰/۱/۳۰برابر با ۶ام ماه مبارک رمضان)

نوح پیامبر خدا که در دعوت قوم خود به حق هیچ ادعائی جز پیامبری نداشت

- وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِی خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّی مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِی أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِی أَنْفُسِهِمْ إِنِّی إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ- و من شما را نمی‌گویم که خزائن خدا نزد من است و نه مدعیم که از علم غیب حق آگاهم و نه دعوی کنم که فرشته آسمانم و هرگز مؤمنان پاکی را که به چشم شما

خوارند نخواهم گفت که خدا آنها را هیچ خیری نخواهد رساند. خدا بر دلهای با اخلاص آنها داناتر است و اگر من آنها را خوار شمارم از ستمکاران عالم خواهم بود (هود/۳۱).

کشتی نوح: نجات همه خوبان. تمسخر و نیشخند همه دنیازدگان. عذاب خوار کننده در دنیا و عذاب مقیم در قیامت برای ایشان. سکان کشتی نجات بدست خدا. نجات جمعی از سوی خدا. یکی از جا ماندگان از نجات: فرزند ناخلف نوح. در پایان ماجرا دستور خدا به آسمان برای توقف باران و زمین برای فرو بردن آب مازاد و ده ها عبرت دیگر

- وَاصْنَعِ الْفُلْکَ بِأَعْیُنِنَا وَوَحْیِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِی فِی الَّذِینَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ (۳۷) وَیَصْنَعُ الْفُلْکَ وَکُلَّمَا مَرَّ عَلَیْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْکُمْ کَمَا تَسْخَرُونَ (۳۸) فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ یَأْتِیهِ عَذَابٌ یُخْزِیهِ وَیَحِلُّ عَلَیْهِ عَذَابٌ مُقِیمٌ (۳۹)وَقَالَ ارْکَبُوا فِیهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّی لَغَفُورٌ رَحِیمٌ (۴۱) وَقِیلَ یَا أَرْضُ ابْلَعِی مَاءَکِ وَیَا سَمَاءُ أَقْلِعِی وَغِیضَ الْمَاءُ وَقُضِیَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَی الْجُودِیِّ وَقِیلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِینَ (۴۴)- و زیر نظر ما و به وحی ما کِشتی را بساز (کشتی مهندسی ساز خدا برای روزهای طوفانی سهمگین) و با من درباره کسانی که ستم کرده اند سخن مگو که یقیناً آنان غرق شدنی هستند (۳۷) و نوح کشتی را می ساخت و هر بار که گروهی از اشراف و سرانِ قوم بر او عبور می کردند، او را برای این کار بظاهر عبث مسخره می کردند. نوح هم در پاسخ می گفت: اگر شما ما را مسخره می کنید، مسلماً ما هم شما را به هنگام پدید آمدن توفان همان گونه که ما را مسخره می کنید، مسخره خواهیم کرد (۳۸) به زودی خواهید دانست که چه کسی را در دنیا عذابی خوار کننده و در آخرت عذابی پایدار خواهد رسید (۳۹) و نوح گفت: در آن سوار شوید که حرکت کردنش و لنگر انداختنش فقط به نام خداست، یقیناً پروردگارم بسیار آمرزنده و مهربان (سوار شدن از شما و کشتیبانی از خدا) (۴۱) و وقتی هم که کشتی آنان را در میان موج هایی کوه آسا حرکت داد و به ساحل امن رساند خدا فرمود: ای زمین! آب خود را فرو بر، و ای آسمان! از ریختن باران باز ایست. با این فرمان آب کاستی گرفت و کار پایان یافت و کشتی بر [کوهِ] جودی قرار گرفت. پس از آن بود که گفته شد: دوری از رحمت خدا بر گروه ستمکاران باد که در این امتحان بزرگ به جای نجات، هلاکت را انتخاب کردند (هود/۴۴).

حکم خدا حکم اوست

کشتی نوح روح اوست

منجی او رود اوست

چشمه او سود اوست

مژده بده کوی اوست

این گذر هم کوی اوست

صالح او ساکن است

عارف او عارف است

گشت و گذار آدم است

ساحل امن ایمن است

راه برو راه اوست

زنده برو ذهن اوست

آب بگو راه برو

آس بگو شاد برو

این نفس ایزدی است

این نفر ایزدی است

این سحر گلشنی است

بردن تو با خداست

گفتن تو از خداست

ای سما کم ببار

ای زمین بخواه

زورق ما هم رسید

منجی ما هم رسید

دنباله آیات:

از خدا چیزی را مخواه که به صلاح تو نیست

- قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ- در پاسخ به حضرت نوح که در آیه قبل گفت پسرم من از خاندان من است، خدا فرمود: ای نوح! او از اهل تو

نیست! او عمل غیر صالحی است، بنابراین آنچه را از آن آگاه نیستی از من مخواه، من به تو اندرز می‌دهم تا از جاهلان نباشی. پاسخ شنیدنی حضرت نوح به خدا و آموزش غیر مستقیم ما که از خدای خود چیزی را نخواهی که از علت و علل وقوع یا عدم وقوع آن بی خبر هستید. عرض کرد: پروردگارا! من به تو پناه می‌برم که از تو چیزی بخواهم که از آن آگاهی ندارم و هر گاه مرا نبخشی و بر من رحم نکنی از زیانکاران خواهم بود (هود/۴۷-۴۶).

از خدا چیزی مخواه

خواستی بهتر بخواه

چون ندانی هم مخواه

مصحلت در خواه اوست

دیگران در یاد اوست

در سوره های بعدی که بنام خود آن حضرت (نوح) ضبط است و طبق لیست ابن عباس زمان نزول آن بعد از سوره هود است و محتوای آیات زیر موید آن است، متوجه عمق کفر کفار می شود و لذا از خدا می خواهد:

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا* إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا- و نوح گفت پروردگارا هیچ کس از کافران را بر روی زمین مگذار* چرا که اگر تو آنان را باقی گذاری بندگانت را گمراه می کنند و جز پلیدکار ناسپاس نزایند (نوح/۲۷-۲۶).

کفر را غفران مده

نیستی برهان مده

کفر، نیستی است نیستی بده

گمرهند این قوم نیستی بده

کافرانی و مشرکینی بیخبری که نمی دانند سایه آنها به خدا سجده می کند. در واقع هیچ موجودی خلق نشده است مگر مسجود خدا باشد

(۱۴۰۰/۲/۱۷ برابر با ۲۴ ام ماه مبارک رمضان)

- أَوَ لَمْ يَرَوْا إِلى ما خَلَقَ اللّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا ظِلالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَ الشَّمائِلِ سُجَّداً لِلّهِ وَ هُمْ داخِرُونَ (نحل/۴۸)- آیا چشم نگشودند تا ببینند که هر موجودی که خدا آفریده چگونه آثار وجودی و سایه‌های آن به هر جانب از راست و چپ (مستقیم یا غیر مستقیم) روانه می‌شود و همه به سجده خدا با کمال فروتنی مشغولند؟ بسیاری از آیات و اخبار صریحا بر این امر دلالت دارند که تمام موجودات حتی جمادات شعور و ادراکات دارند و تسبیح و تمجید و تحمید حق می کنند. در موقع طلوع شمس سایه آنها بطرف مغرب بسیار طولانیست و هر چه شمس ارتفاع پیدا کند سایه کوتاه می شود بطرف شمال حرکت می کند. أبوالفتوح رازی قدس اللّه سره فرماید: در خبر آمده که چون کافر سجده کند بت را، سایه او سجده نماید خدای.

جسم که نداشت شاکر است

جسم و تن است کافر است

عین عمود شاکر است

عین نبود عاجز است

فرد شریف شاکر است

مرد فریب کافر است

قبل تو هم کافر است

بعد تو هم کافر است

قبل پدر کافر است

زخم دل است کافر است

مهر دل است شاکر است

سایه به او مهر اوست

مهر خداست شاکر است

ضعف بشر کافرست

شاه بشر شاکر است

شرق بایست شاکر است

غرب بایست شاکر است

راه شمال شاکر است

راه جنوب شاکر است

رفته جنوب کافر است

سایه ولی شاکر است

با دو نباش شاکر است

ضد خدا کافر است

حکم تو بر عاشقی است

عاشق ما عارف است

گفتن انشاالله برای اموری که فردا می خواهد اتفاق بیفتد

(۱۴۰۰/۲/۱۷)

- وَلَا تَقُولَنَّ لِشَیْءٍ إِنِّی فَاعِلٌ ذَلِکَ غَدًا* إِلَّا أَنْ یَشَاءَ اللَّهُ وَاذْکُرْ رَبَّکَ إِذَا نَسِیتَ وَقُلْ عَسَی أَنْ یَهْدِیَنِ رَبِّی لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا- و تو هرگز درباره چیزی مگو که من این کار را فردا خواهم کرد* مگر اینکه بگویی: اگر خدا بخواهد. و هرگاه گفتن ان شاءالله را از یاد بردی، پروردگات را یاد کن و بگو: امید که پروردگارم مرا به راهی که نزدیکتر از این به صواب است، هدایت کند (کهف/۲۴-۲۳).

عزیزم

روزها یک طَبَق ساده نیست

روزی توست ساده نیست

یک طبقش روز توست

یک طبقش روح توست

سفره ته چین توست

روزی هر روز توست

روز که فردای توست

خواست خدا خواه توست (انشاالله)

سفره دلخواه توست

شکر بکن تا دهد

راه صواب ساز توست

باقیات صالحات در دو آیه:

(۱۴۰۰/۲/۲۰)

- الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّکَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا – مال و فرزندان، آرایش و زیور زندگی دنیا هستند، ولی اعمال شایسته پایدار نزد پروردگارت از جهت پاداش بهتر و از لحاظ امید داشتن به آنها نیکوتر است (کهف/۴۶).
- وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّکَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا– و خداوند کسانی را که هدایت یافته اند بر هدایتشان می افزاید و نیکیهای ماندگار نزد پروردگارت از حیث پاداش بهتر و خوش‌فرجام‌تر است (مریم/۷۶).

اخلاق ما از صالحات

افکار ما از باقیات

باقی نبود جز صالحات

راهی نبود جز باقیات

باقی به جز از صالحات

نامی نبرد جز باقیات

کاری بکن در صالحات

نامی ببر از باقیات

اموال تو از ناهیات

اولاد تو از کافیات

اسلاف تو از صالحات

شادی بکن با صالحات

شاهی بکن با باقیات

در مذمت بخل و بخیل

(۱۴۰۰/۲/۲۲)

- الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا- همان کسانی که بخل می ورزند و مردم را به بخل وامی دارند و آنچه را خداوند از فضل خویش بدانها ارزانی داشته پوشیده می دارند و برای کافران عذابی خوارکننده آماده کرده ایم (نسا/۳۷).

زندگی دائم نخیل است

زندگی دائم بخیل است

نخل من در نزد پیر است

بخل ما در نزد سیر است

بخل ها ترسیده پیل اند

نخل ها در دیده پیل اند

درد بخل درمان ندارد

جز که بر بخل هم نخیل است

جرم نپذیرفتن همه آیات قرآنی

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ* فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ *عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ- همانانی که قرآن را جزء جزء کردند (برخی را که به سودشان بود پذیرفتند و به آن عمل کردند. برخی را که به ضررشان بود نپذیرفتند و از آن روی گردانیدند* پس سوگند به پروردگارت که از بازخواست خواهیم کرد* از آنچه انجام می دادند (حجر/۹۳-۹۱).

عضین به معنای نزاع و مشاجره است(عضو هم به معنی قطعه قطعه کردن است).

عِضِينَ یعنی بخش بخشش می کنند

آیات او

قرآن او

هر کدام در بخش خود

هر کدام با بخش خود

این شقاوت کار ماست

این جهنم جای ماست

خوش ندارم خوش ندار

خوش ترین هم خوش ندار

پرسشی داری بپرس

خود ندانستی بپرس

روز بعد پرسش مراست

جرم توست بیشتر کجاست